

Alte Drucke

**Postylla Swatē || paměti M. Jana Husy/|| Mučedlnijka
Božijho/na Euangelia || kteráž se čtau přes celý Rok.|| K nižto
přidané || gsau mnohé giné ...**

Hus, Jan

Nürnberg, 1563

VD16 ZV 27213

Euangelium na Den Bozijho Narozenij/ na welike Mssy Swateho Jana w Prwnij kapitole.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148110

[illegible]

Kázání na Den

Sto Swatě Euangelium vkažuge nám
troge narození Pana Gezu Krysta.

1. **G**edno Narození věčné / kterak se věčně rodí
od Otce od věčnosti. A to w tom když dý: Na počat-
ku bylo Slovo.

2. **D**ruhé narození časné / z života Panny Marye /
na Swět / a to se mýnů když dý: Slovo Tělo učiněno gřst.

3. **T**řetí Duchovně / kterak se rodí w sedech věrných / a w Du-
šech Swatých / A to w tom přebýwati bude w nás. A také o trogú
věcy zmýnku čimž Euangelium / o Slovu / o Životu / a o Swětlu.

Přístupmež k prvnímú Narození Pana Gezu Krysta / gýmž-
to se rodí od věčnosti. To nám Euangelium vkažuge / když dý: Na po-
čátku bylo Slovo. Skrze počatek mýnů se Bůh Otce. A skrze Slo-
vo mýnů se Syn Bůžij. Tehdy w tom počátku w Bohu Otce gřst to
Slovo věčné nestwořené / a rodí se z něho od věčného / jakož to Swě-
tlo od Slunce. Ač kolivěk Swětlo od slunce pocházy sem na Swět /
a osvěcuje tento Swět / wšak wždy taz swětlost w Sluncy zůstawa
na Nebi. Těž k to podobné / ale nepřirovnáwage / Otce věčné swětlo-
sti o Synu Bůžij / kterak se rodí od Otce / a pocházy k nám a nas osvě-
cuje / a wšak wždy w Otce přebýwa / a Otce w něm. Jakož sam o to
dý / to věčné Slovo Pan Gežus / a přebýwám w Otce mém / a Otce
w mně. A toť gřst to rození věčné / a sworchované / Boha z Boha / a
Swětlo z Swětla / od věčnosti / že nižadný yázyk nemůž toho wyprawi-
ti / ani který rozum může to slyhnuti. Jakož otom dý Ysa: Prorok: Rod-
geho kdo wyprawí / kterak ten Bůh věčný věčné přebýwa w Bohu
věčném / a rodí se z něho od věčnosti.

A druhé Euangelium dotýka rozdělů osob w Bůžství / a to se
w tom mýnů / A Slovo bylo v Boha / že gina gřt Osoba Otce / a gina Syn
na toho věčné Slova. Neb dý Euangelium: A Slovo bylo v Boha /
Byť ne bylo rozdělů w Osobách / neřekly Euangelista / a Slovo bylo
v Boha / totíž Slova / gina Osoba w Bůžství než Otce.

A třetí dotýka gedntoy podstaty Bůžství / že to Slovo věč-
né nestwořené gřt mocý dobroty / y mudrosti / y věčnosti / y bohatství / y
blahoslavenství / y gednostagné chwały s Otce. A to se tu mýnů když
dý: A Slovo bylo Bůh. Těž wšsemohaucy a věčný Bůh / jakož Otce.

A čtvrté dotýka / duostagné wuole / ač sau rozdělly w Osobách /
wšak není rozděl v wůli / než gedna gřt wůle wšech Osob. A to se tu mý-
nů když dý: A to bylo na počátku v Boha / t. že gřt gednostagná wůle w
Bůžství / ač sau rozdělly w Osobách. A snadby někdo řekl: Toto
gedné zmýnka / o dwu Osobau Bůžství / a nic o třetí / než tu se tato mý-
nů w tom Euangelium třetí Osoba Bůžská tagne / a to w tom že Syn
přebýwa w Otce / a Otce w Synu / a že welikau lastu newymluwanu
spogeu

Narození Pána Kry: CLXXXIX

spogení gsau spolu / A to se mýnůj ta lástka nestwořená Duch Swatý /
genž od obau pochází / od Otce y od Syna / a oba spolu spoguge / diwni
a nerwymlaronau lastkau. A o tom také jako dýj Swatý Augustýn: Po
hané gsau psali a docházeli toho swým rozumy / kterat gsau rozdělené
Osoby w Božstwí / ale gednoho bytu / jakož gedem Pohan prawí / že
gest gedna Osoba wěčná / od níž druhá Osoba rodí se. A od té druhé
Osoby diwného sypení / že gest Oheň milosti neslychané / na prwní Oso
bě / a to nazýwagij Duch Swatý.

¶ A tuto zvláště píše Euangelium o Slowu / proto že Slo
wo toto tělesně / znamenává ginau některau wěc / nežli gest samo w so
bě / jakož to Slowo / Buoh / kdyžto w srdcy myslí lidé co se to mýnůj
Buoh / že gest ta některá wěc narysslechtejšy / a naryzkossnějšy / a
narypšy dobře / nad něž nemůž wymysleno býti lepšy dobře / neb nary
lipe a naryzkossnějšy Duse syti.

¶ Druhé / že Slowem bywa zgerwen / to což tagného gest w Czlo
wětu. Takéž Pan Bůh Otce co gest měl tagného w swém Božstwí /
to gest nám račil zgerwen / skrze wěčné své Slowo / Syna swého Pa
na Gezu Krysta. A také když Czlowěk má některý vmysl / k gínym w
nesti mysl musy to býti skrze Slowo. Takéž Pan kterýž gest měl
vmysl k našemu spasení wynesl ge to skrze své wěčné Slowo Syna
swého. A také kterýž má Czlowěk rozum Duchowní / ten wynese wen
gínym / skrze Slowo zewnitě / w hlas oblečený tělesně.

¶ A wssak každý slyše to Slowo tělesně / zewnitě přigímá ro
zum Duchowní wnitř / a gínat nepřigalliby do rozumu Duchowní
ho / kdyžby nebylo skrze Slowo zewnitě. A wssak ačkoliwěť hlas zew
nitě / dělí se w wssých lidšých / a wssak rozš Duchowní nedělí se w sr
dce. Nebo tyž rozum kterýžto Kazatel mluwí / též Lidé přigímagij.
A wssak Kazatel tyž rozum má w swém srdce bez vmensšení.

¶ Též to Slowo wěčné / duchowné Syn Božš / nemohlo se nám
gínat okázati / než skrze zpuosobu tělesnu / a to gest skrze přigetý Czlo
wěčenstwí. Ueb gínat nemohli gsine poznati / Duchowního geho Bož
stwí / pro naše porušení tělesně / a wssak nic není vmensšenějšy w své
Božstwí / že gest přiyal Czlowěčenstwí. Ale tím čím gest byl tím gest
ostal / a co ge nebyl / naše gest přigal. A tak gest k nám s staupil / že ge tam
ostal / kde gest prwe byl od wěčnosti w Bohu / neb ge w Bohu Otce od
wěčnosti / a geho s staupením není mýšta dělení / neb ge Buoh wssudy
swým Božstwím / aniž kdy přigde / by tu prwe nebyl. Ale geho s sta
pením gest w těle k nám ponížením. A toť ge to Slowo wěčné Ducho
wní / genž ge mluwil Prorokům tagné wnitě w gích Duchu / a mnohé
wěcy skryté jim zvěšowalo / jako gsy řikal: Stalo se ge Slowo Božš
k nám. Takéž y dnes to Slowo wěčné / mluwí w Dusech dobrých / a
zgerwuge jim tagné wěcy své Božské. Jakož dýj píšmo: Na budu sly
šeti co

Kázání na Dět

¶ ti/co bude Pán we mně mluvit. A darmo gest wseck o jiné zewonj-
tíni mluwenj/ nebude to slovo nestwořené/wnitř w srdcy mluwiti/
a Duffe učiti. A k tomuž také dý Pán Buoh w Knihách písniček k Du-
ssy milowmicy: Powedu gi na Pausst/ a tu budu mluwiti sám k gegi-
mu sedcy/ že Pán Bůh choť wěrný chťe sám s Duffy milowmicy swau
rozmluwati/ a chce gi na Pusst wywesti. Tu aby wseck y wěcy tělesné
opustila/ a Syna geho same° w se wwedla wnitř/ a tu s ním samým roz-
mlawala o wssy welmi pilné potřebě. Y že Duffe nemůž toho mýti sa-
ma od sebe/by mohla Boha w se wwesti/ leč bude gim popadena/ a diwně
mocy geho odzewnitě wytržena od wěcy tělesných/ a wnitř wwedena
geho mocy Božstau w swuog Duch. Jakož sám dý: Powedu gi na
Pusst/ t. že gi swu mocy wytrhnu z wěcy zemských/ a wwedu gi w sda-
ce gegi/ a tu gi budu mluwiti tagně a skrytě/ mudrosti mé. A když tak du-
sse milowmice Božj bywa wwedena/ wnitř swým milým sama w se.
Tut poznawa diwnu krásu ge°/ a welebnost welikau/ a newymluwni
ge° milost k sobě/ y bude kteraťs popadena/ a diwně z sebe wytržena w
ho/ a raněna ge° krásu/ že se swiže a spogj s ním diwnau milostí že bude
některat gedna wěc s ním nerozdělna/ že nic nebude gi mocy odtrhniti
od gegiho mile° chotě/ toho slowa wěčného/ nestwořého Syna Bo-
žjho. A dale Euangelium wřazuje nám kterať gest to slovo mocné. O
tom písno dý:

¶ Pane Bože slovo twé wsemohucy wysšlo gest z stolice twé
Božstě/ jako sylny Bogownjst/ aby přemohlo Kralowstwj pokryt.
To slovo wsemohucy/ gest Syn Božj/ genž gt z stolice Božstě wy-
šlo/ t. od Boha Otce odwěčnosti/ rodj se a wysšlo na Swět skrze wře-
lenj/ aby přemohlo a zkazylo Kralowstwj pokryt w nás/ genž gt wzdě-
lano skrze hrůch w nás od ďabla/ a wzdělalo swé Kralowstwj Bož-
stě. A to slovo tak gt mocne jako dý Euangelj: Že wseck o skrze něho
wčiněno gt. A to proti těm gestto sau blaudili kauce: By Syn Božj byl
stwořenj proto že se rodj od Otce. Ale teď dý Euangelj že gt Stwoři-
tel/ že wseck y wěcy sau wčiněny skrz ně°. Ale domnělby se někdo že duch
S. gt stwořenj. Poněwadž wseck y wěcy wčiněny sau skrze slovo/ teh
dy Duch S. gest také wčiněn skrze to slovo. Tu rozuměj že Euangelj
mýnj wseck y wěcy stwořené/ kterežto sau zewnitřj kromě Božstwj.
Ale w Božstwj že gsau Osoby sobě wnitřj gednostayného Božstwj.
Protož negsli stwořenj/ ale Stwořitel Otce y Syn y Duch Swatý/ gsli
sobě rowně w Božstwj. Ale že dý Euangelj: Wseck y wěcy skrze ně-
ho wčiněny sau/ to skrze Syna wěcy wysše/ to gt Angel wěcy nýžtē/ a
nynižššy/ to nyměššy Cyrkow. A že lide přitowňam sau k čerwům a k
howadům pro smrtedlnost/ a porušenj těla. Ale že wčiněni sau skrze to
mocné slovo/ mohau oprawen byti tým slowem/ a wysoko wzdělani/
podobnj k těm wysokým Angelům. A že wseck y wěcy gedowate/ gsau
stwořené

Handwritten notes in a cursive script, likely a later addition or a different dialect. The text is partially obscured by ink blots and is difficult to decipher fully. It appears to be a commentary or a continuation of the main text.

stvoření stře slovo to/a gsau w sobě dobré/neb gsau břich a stogij w swém řadu ob Boha vstaveném. Ale řeklyby někdo proč ty věci Li-
de překlázejí? Proto aby byla potřeba nasse pycha/že malé věci nemů-
žem se obrániti gedné Blesse aby nás nekausal/a cheem velké věci
přemocy/nemohauce se malé věci obrániti. Ale dý Euangelium:

Bez něho učiněno gť nic/t. břich genž není nic v milosti Boží/
geyž lidé čini wytrhující se z řadu stvoření gine°/Ueb wšed o gine
stvoření/stogij w swém řadu/řetěz mu gť Bůh vstawi/a poslucha
Stvořitele své°. Ale Člowěk přestupuge přikázání Boží/wytrhá se
z řadu wšeho stvoření/ neb neplní wuole gijž gest wšed o stvoření
poddáno. A diwná gť wěc že Člowěk gsa naydůstogněssy stvoření
a Bohu nanywzactněssy/ neb gest obraz a podoběstwj Boží Trojice
Swatě/a učině břich že bude Bohu welmi mrzel a potupeny podewsse
č a gina stvoření. A proto slowe nic/že gť bez slova /neb w ty doby
řdy gť w břichu smrtelném nepřebýwa w něm to slowo wěčné swi
milosti. A dale dý Euangelium:

A co učiněno gest w něm život byl. To že wšed o stvoření w
něm/w tom slowě nestvořeném magij swiž život/y ty kteréž w sobě
žiwosti nemagj/ale tti věci w tom slowu wěčném/magj swi žiwost
yakožto kámě/Uebe/Šwězdy/a gine věci kteréž žiwosti nemagj w so-
bě/a w sobě wždy schazegij/ale w Bohu wždy vstawnij sau/a swiž ži-
wot magj/ač w sobě ho nemagj/a zwašše ty věci které sau dobré w
něm sau/w slowu Božím mno° lepšy nežli sami w sobě magj w Synu
Božím. A dale dý Euangelium: A život byl swětlo lidí. A y teš welebij
zwašše lidi/řdy dý život byl swětlo lidí ne dý howašše /neb howa-
danegsú pochopná té swětlosti wěčné Syna Boží°. A ne dý také Ange-
la/ačoliwěk Angele sau tau swětlostij oswěcení/a pochopni sau gj/a že
sau pochopni/neb sau duchowě rozumij. Ale zwašše slowe lidstá neb
gť přítomná gim/a w nich chce přebýwati/řdo sau spůsobni gj přigijti/
a gť wšudy w každém místě/yakožto swětlost slunečná wšudy switij
swými Paprsky/a wšak řdo ma slepé oči ten gj newidij ana gť ge° na
očich/ale řdyžby prožel/y hnedby gj vzšel ana ge° gť přítomná na očich
geho. Takéž ta swětlost wěčná/gť nám wždy howa swým oswěce-
ním/Ale že sme my nespůsobni k gegij přigetij/neb oči nasseho rozumu
sau zatměny mnohými břichy. Ačoliwěk ta swětlost gť přítomná na
a my negsme tač přítomni gj/t. že negsme spůsobni přigijti gj pro slepo-
tu nassých břichů. Dý Euangelium: Swětlost w temnostech switij/a
tiny ho neobstaly. A toť gť že ta wěčná swětlost switij w nassých sed-
cých temných. Ale my pro swu pychu a pokrystwj /a milosti neřadne
ř Swětlu zatměli gsme Duse nasse /a že nemohau pochopiti té wěčné
swětlosti /ale což máme učiniti učiníme. Jako řdyžby byl Člowěk
Slepy newidělby Slunce/přiselby k němu řekáť / y řeklyby k němu:

Kázání na Den

Chceti w iděti/májs mnoho přst na očích/svřz tu přst z očí a pro-
zřis. Takéž y my chceme widěti to wěčné slovo a swětlo wěčné swě-
tlosti/musíme přst swřzcy z našých rozumuow / to gest / milosti těle-
sné/genž zarmiwagij nášs rozů od Božjho widěnj: Tehdy prozřime
a vzřime Swětlo wěčné swětlosti/a Slunce wšsý spravedlnosti/Pá-
na Gezu Krysta. Yakož dij Yzayas: Lid genž byl w temnostech widěl
gest Swětlo welmi welké. Dale dij Euangelium:

*Euangelij
Jana
1. kapitola*
¶ Byl Člowěk poslaný od Boha/gemuž gměno bylo Jan. Tuto
Euangelium činij zmjntu o Člowěku když dij: Byl Člowěk/t. Člo-
wěk welký / wysokého a swateho žiwota / a oswěceného rozumu / od
Boha/geho Swětlem Božstym/a myslj wysoku / a pozdwiženě k Bo-
hu/že ta mysl byla Nebeská/ačkoliwěk Tělem na zemi byla/a myslj swu
w Bohu přebýwala/a žiwota přeswateho byla. Byl gť to Člowěk
welký/o němž Pán Gežus prawj/že mezy Syny ženskými/nebyl swě-
tější/ani porostal/nežli Jan Křitel. Tot gť ta hůra wysoká/genž gť
postawená mezy Bohem/a mezy Lidmi/ od nījto lidé oswěcenj berau.
Nebo yakožto Slunce nappřwě hory oswěcuje / a potom s hor na
Dolě gde. Tak gsau byli Swatj / ty hory wysoké / swatých a wyso-
kých žiwotuow/a wtworzených w Pánu Bohu že sau nappřwě a napp-
wěce/oswěcenj přigjmali od Pána Boha a od Syna Božjho/ Slun-
ce wšsý spravedlnosti/a byli sau yakožto přostředek mezy Bohem/a me-
zy lidmi že gsau/ berauce oswěcenj od Pána Boha/ genž sau oswěcowa-
li/yakožto ti/ gestto sau na Dolj myslj mrzkých/a nakloněných k tomu
to Swětu/neb negsme pochopnj Swětla Božjho/nebo Pán Bůhgť
Duch/a geho Swětlo gť duchownj/a my gsme tělesnj.

*Wšs
bláha
Angl
1. kapitola*
¶ Protož negsme způsobeni přigjti geho Swětla / yakožto oči
nezdravě negsme způsobně přigjti swětlosti slunečné. Ale musj ně-
kteru wěc mjeti mezy Sluncem/a mezy sebau/sřze nežby přigali swětlost
slunečnu. Takéž y my že negsme spůsobni / ku poznánj Pána Boha/
pro našs slepotu wnitřnj na Dussy. Protož mjeti některau wěc těle-
snau/sřze nījbychom poznali Pána Boha swěho. A to gsau Swatj
sřze než nám přicházy poznánj. A ten geden Swatý Jan předšl
před Pánem Krystem/yakožto Lucerna před Sluncem. Abychom ne-
můžemli přigiti swětlosti slunečné Pána Gezu Krysta/aspoň abychom
přigali Lucernu Jana Swateho/ponījbychom mohli přigiti do wěčné
radoosti/aby náš oswětil swým swětlem Duoh. Dale dij Euangelium o
Swatěm Janu že byl poslan od Boha/ že gť wěrně chwaly Božjble-
dal/a lidstě° spasenj/protož sam se gť welmi nījil a potupowal / a Pána
Krysta wyssyl a welebil/když gť řekl: Yáť sem hlas wolagjcy° na Pau-
stti. A y kterak tento Swatý že hlasem se nazýwá t. yako by řekl: Onť gť
to slovo wěčné/genž na wěly žiřtawá. Ale yáť sem toliko hlas od toho
Slova

slowa poslaný zminugi/ale on zuostawa. A ginde dj Euangelium: Na schazym / ale on bude ruosti. A ty kterak geten Swaty/ne swé chwały/ ale swého Pána hledal. Tak wssyčmi křečij gšau od Boha poslaní magij byti/poznání potom hledagij chwały Božij/a spasenij lidsteho. Před tož nemnoho gest šepřati o tom/gestli kdo poslan od Papeže neb od Biskupa/mali ktere listy/neb potvrzení. Neb potom máme znamenati že od Boha poslaný kdýž hledá pilně spasenij lidsteho/a chwały Božij. A ten každy kdo má byti prostředek mezy Bohem a mezy Lidmi / má byti pln milosti Božské / yakož Euangelium o tom vřazuje. Gemuž Gme- no bylo Jan/neb Jan se wytlada w němž gest milost Božij/že ti křečij chřtý gine zprawowati/musy milost Božij mjeti/aby gšauce hnutí milosti Božij a gšauce plnij daruow Božijch/gine wěrně k chwałě Božij zprawowali/a zwlaště aby se znali/což dobrého magij/že to wssed o z Bo- žij milosti magij/ale ne z swého zaslawenij. A taře aby wěrně hledali w tom což činij/chwały Božij/a swědectwý Božijho. Yakož dj Euange- lium: Žie Swaty Jan přišel gest na swědectwý/ aby swědectwý wy- dal o Swětle.

A ty teš Euangelium vřazuje/že Swaty Jan/nebyl gest to Swě- tlo genž oswěcuje Dussy wnitř: Ačkoliwěť geho žiwot přirorowan a- gijých k nassým žiwotuom / že nassý žiwotowě proti němu byli gšau- prawa temnost/ y gestě gšau. Yakož dj Swaty Pawel: Někoj gšte- byli temnost/ ale gij gšte se proměnili w swětlost. Ale že Swaty Jan- ačkoliwěť byl gest žiwota wysokého wssak gest nebyl před Bohem y přirorowaný proti Bohu/yakož to nic. Neb dj Euangelium: Žie on nebyl- Slowo/ ale aby wydal swědectwý o Swětle/t. o Bohu/ o Pánu Ge- zussy Krystu. A tu dj Swaty Augustýn: Swatý gšau Hory a Lucer- ny. Wiz aby Lucerny nepřigal za Swětlo/a o Horn aby se nevrážel swá- žadostij chře za Krysta wzyti. Dale dj Euangelium:

Aby wssyčmi wvěřili šřze něho/totíž w Pána Gezu Krysta ži- wan wěran oždobenau la škú. A ty kterak gšau Swatý wždy k Krysto- wi wedli/aby on byl cřen milowan a chwałě od šřdcy lidstých. Dale dj:

Bylo Swětlo prawě t. Pán Krystus to wěčné Slowo a wai- tně každě wěrně Dusse/a že dj Euangelium: Genž oswěcuje každého- Čłowěka přicházegijcyho na Swět. Aedij Euangelium genž bydlý w Swětle ale genž přich:žy na Swět / že to wěčné Swětlo gedno ty oswěcuje / křečijžto gšau zde/yakožto Pautnjcy a přijchoze na Swět/ že tohoto Swěta zde sobě neosobij/ale sau yako přijchoze hostě na tomto Swětě/ac poznawagij to Swětlo/a w to Swětle onu wlast buducý /ale po ný wždy taužij a žadagij aby spjisse wyswobozeni byli/z této budy /a z cyzy Země / a přišli w swé Kralowstwj / do této Země žaducý/genž teče Mletem a Strodj.

Aleko gš geho přecistě čłowěčenstwj w němž Blahoslawenij a Pautnjcy tohoto Swěta/wedle těla radowati se budau/widlice Čłowěka w Čele Pána Gezu Krysta.

A Stred

Kázání na Den

I A Střed znamenává / geho blahoslavené Božství / w němž Swatý / wedle Duffe se radugý / widauce geho přepasné swými rozu- my / w geho divné kráse / y milugý geho welmi sřiasně / a přidrží se ge- ho welmi sladce / že gř od něho nemohau odtrženi býti / jako zde bywa gý odtrženi pro hrubost swého těla / ač za chvilku w něm postogý / ale brzo budau od toho wytrženi / wěcy marné tohoto Swěta. A dale dý:

I Na Swětě byl / a Swět geho nepoznal gest. Tuto gest Otážka kterak geho gest Swět nepoznal / wssak gest Moře gemu bylo podda- no / y Wětrové / když gim přikázal aby se vtřpyli / y hned gsau geho byli poslušni. Tehdy když gsau geho poslauchali / znali sau geho. Kterak teh dy tuto dý / Swět geho nepoznal. Tu rozuměg / že sřeze Swět mýnj Lidý tělesně porušené hřijchem / genž nemagý poznání Božjho. A da- le dý Euangelium:

I Mezy své vlastní přisfel gest / a swogi gsau ho nepřigali. Tu vřazuje Euangelium / kterak gsau některý jakožto geho zwlaštňj byli / to gsau žide / a Mistri stareho Zakona / gesttoby měli býti jakožto ho- ry / oswěcené Božským swětlem / aby giné oswěcowali. A wssak gsau ti Pána Krysta nepřigali / potupiwssé geho gsau vřizowali. Takéž y ny něgssy Duchowný Mistri / y giný / gestto berau weliké dary Božské / a wssak Krysta nepřigmagý w geho žiwotě chudém / pracowitem / a po- tupněm / ale potupugý ho druhé znouu geho křizugý / což gest na nich protiwjce se gemu / swými skutky zlymi / gesttoby měli geho zwlaštňj býti a domácy / to sau / naytuzssy nepřátele geho. A dale dý Euangelium:

fol. 50.

vinafide

fol. 47. b.

sub fi-

nem

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

fol. 47. b.

I Kdož gsau geho přigali / totiz / sřeze žiwau a oswěcenau wjru / na ději / a lařu / dal gim moc Syny Božjmi býti / totiz / aby kterak gest weliké vřiteč wěriti žiwě / a milowně / w Pána Gezu Krysta / že z toho po- cházý weliká moc / t. Syny Božjmi býti. A toť gest moc nadewssědu moc tohoto Swěta / nežliby kdo w Swětě w naywyšssy byl moci / a oschl wssědy Thrůny y Drady / y weliké byl chwály / a powyšsený w Swětě / nemali této moci / aby mohl Synem Božjím býti / zač geho moc stogj. Ne / gestit / hubeným bjdňstě / a zawrženým od Pána Boha. Ale kte ry Člowěk: Buďto Babička / nebo naysprostněgssy Člowěk / a gestto gest zawržený od Swěta / že ma tu moc / že gest Synem Božjím wo- leným / nebo Dcerkau / gestit weliké chwály a powyšsený / před Panem Bohem.

I O divná moci / o kde tak weliká ta moc / že bjdny Člowěk po- tupený / bude Syn naywyšssyho Krále. Anoby bylo to divné / kdyžby Král některý mocný zwolil sobě Pastuchu za Syna / kterak by se tomu di wili / a ten Pastuř a bylby toho welmi wděčen. Čjím pak welmi wj- ce mnoho máme toho wděčni býti / a diwiti se to / že Král wssěho Swě- ta / a Blesť Angelský / a gsa chwala wssěch Swatých / powyšsen náde- wssěčko což gē stwořil. Tak se račil k lidem skloniti swau milost / že ge

Handwritten text in cursive script, likely a personal note or prayer.

Halleluja! Missa formis zt missa 2. r
curfu coria **Narození Pána Krysta.** **CXCII**

za své Syny chce vzýti welice chce ge obohaciti wíce než některý Král
tělesný/t. ten Král tělesný kdyby měl mnoho Synůw nemohlby jim
mnoho dědictwůj dati/umilby se/ale kdyby mu zemřeli / a gedenby mu
ostal radowalby se že mu mnoho dědictwůj ostawj. Ale v Bohať gť neb
čím wíce Synů má/tým se wíce raduge/a každě bogně Bohatstwj d.
wá/A wšak geho ge^o nic nevwýwá/ani geho Synuom/ ač gednomu dá
mnoho swých darůw/proto druhému nic nevwude/což gť dano genu.
A čím wíce Synů přibýwá / tým také tomu Otcy wěčné přibýwá
radosti. Ať když gť měl gedine^o Syna prworozeneho na Swět aby mu
mnoho Synů dobyl wolených/a chtě jim dati své dědictwůj. A toť gť
on sam Bůh náš dědictwůj/swých milých Synůw y Dcer/že oni geho dě
dij/kočaguce se w něm a miluguce ge^o /a raduguce se w něm. A oni gšau
také geho dědictwůj / že se on w nich raduge/ welmi miluge. A o tom dij
Chot w Kantikách/tu Panu Bohu Choti swému: Milg milý mně/a
yá genu/t. milg milý mně/ že gest on mé dědictwůj y mé milé vrěšeny/y
naylepšy mé do bré/a yá genu/že sem také geho dědictwůj/že se on radu
ge w mém dobrém / že to činj pro mne / ne sam pro se. A také yá genu/
že to wždyč y genu dám/což dobré mám/že to od něho mám/a w to
wewšsem genu s. ljbiti žadam/abych wšsed o činila k wšli geho/a z to
ho aby byla chwala genu/ale ne mně. A také dij Euangelium o tom ča
du swatém duchowným Synowitwj Božjím/že krečjzto negsau z Kr
we/ani z wšle Těla/ani z wšle Muže/t. že to Synowstwj Božj nepo
cházy z žadosi porozeneho porušenj tělesně/yakožto ginjlidě obyčegem
tělesným. Ale Euangelium dij:

¶ Krečjzto z Boha narozeni gšau/t. wywoleným geho ob wěčno
stiradi se z něho a pochazegj od něho/yakožto paprskowé od Slunce/
a od toho prawe^o swětla. A také yakožto wody wychodj z Moře/ a w
ně se zase nawrátj. Také Synowe Božj pochazegj od Pána Boha/ od
toho hluboké^o Moře/ a plneho wod wšlech Božstých milostí že wšv
čm darowé Ducha S^o/ genž pochazegj wplnost milosti Božstých/a k
němu se zase wracugj/t. wdečnostj děluguce ge^o /a chwalyce ho z ge
ho darůw. A snadby někdo řekl tuto že nemůž to byti by člowěk bjdný
mohl byti Syn wolebné^o/neb gť to wěc weliká/k tomu dij Euangelium:

¶ Slowo Tělo učiněno gest/t. wíce gť to že Syn Božj/ gest Syn
člowěčj/nežli Syn člowěčj/aby byl Synem Božjím. A tu ne dij Euan
gelium: Slowo člowěk učiněno gť. Ačoliwěk byl gť prawý Čłowěk
Pán Gežjss z stwořené Duse a Těla. A wšak tuto toliko gmenuge tě
lo yakožto nižšy stránka / pro geho weliké ponuženj abychom my sobě
to wážili/ a tomu se diwili / kterak ten Buoh wěčný gest Čłowěkem
časným / Buoh nesmrtečný Čłowěkem smrtečným. Buoh netrpěli
wý genž nic nemůže trpěti/ ani naň který nedostatek může padnauti.
Čłowěkem trpělivým/a mnohým nedostatkům poddaným/a Buoh
přewyšo

Abba pater miserere Ecclesie
Christi, Halleluja!
curfu coria!

Sponsa
welebe
tur ho
nowaty
gloria

Laud
gloria
traff

Kázání na Den

přewysoký/genž přewysšuge wšedť y wysosti Nebeské/ y wšedť y Ká-
ry Angelské/ Člowěkem mrzkým ponížěným poderwšedť y naynižšý
wěcy. A nebyloli ge to weliké ponížěný/čdyž gť byl tať hanebně posmí-
wán y vplwán/a ohawňau Smrti potupen. A také že ta Osoba wel-
mi Bohatá/od nůž pocházegů wšedť a Bohatstwi/ byla zde sworchowa
ná maudrost a Božského Dmění/byla zde sworchowané/ Blahoslawen
stwi. A y každý Člowěk znamenage to/čterak Slowo tělem učiněno
gest/čterak ge to složený a spogený/dwogůho přirozený Božského a člo-
wěčůho aby sobě učinil z toho drahu Mást/ a gestli Slepý/a wnitřních
Očů swých/t. na rozumu swém/aby pomazal toho swau Másti/totiz/
wtělení Syna Božského/a y hnedby poznal ty diwne wěcy/čterau mu
gest Buoh vřázal / prohlédna na swém rozumu. Proč gest to wěčné
Slowo učiněno Tělo?

¶ Nayprwé proto/že gšme my pro swau hrubost a tělesnost/nemo-
bli přigůti k Božskému poznání. A proto se gest to Slowo wtělilo a-
by nás přiwedlo známosti Božské.

¶ A také proto/to Slowo/včiněno gest Tělo / aby vřázalo/že gest
přigalo našy způsobu Těla hříchů/ale bez hříchů. Neb to Tělo Swa-
té/nebylo gest počato / ani se narodilo w hříchů/yako my se rodíme. Ale
mělo gest y způsob hříchů/t. že gest gmiň za hříšného.

¶ A tak proto segť wtělilo/abychme my nemilowali/nasheho tělne
porušeného/a této smrtedlnosti/w nůžto gšme nyní. Ale abychom ma-
gijce/geho rozkošné Tělo/všlechtile / počatě Duchem Swatým w ži-
wotě Panenském/abychom se w něm kochali/a gim se krmili/a geho Kr-
wí se napágelí/a k geho wuoli žiwi byli. Neb přislowi gť/čj chleb gšs/
a čj piti gšs/ toho pšni způwaj. A protož to drahé Tělo/čdyž bylo
Děť atkem/leželo w Gesličkách na hrubém Denu/mezy Wolem a Oslu-
kem. Na znamený / že gest to Seno / a my gšme howada bůdná/ aby-
chom pagedli geho. A také proto učiněno gest tělo/abychom geho nayw-
cpe oslauchali/ a naywíce k němu zřený měli / a geho sobě za Zprawcy
wzali. A dale dū Euangelium:

¶ A bude přebýwati w nás/ wnitřně w našem Duchu/neb Pán
Buoh gest Duch nestwořený. Protož Pán Buoh wlewa se w Duffy
a přebýwa w nůj/wnitřněgi nežli ona sama w sobě / a gest s nůj spogně/
nežli čdy Duffe s Tělem / a wíce gů žiwý / nežli ona Tělo. A čdyž tať
Pán Buoh wšsudy přebýwa / tehdy gi z toho pocházý diwne oswěcený
Božské žiwé wůry / wlitě od Boha s huory. A wotom Swětlo Bož-
ským ma diwne poznání Božj / geho weliké chwały a nejsmjrné wele-
bnosti. Yakož dale dū o tom Euangelium:

¶ Widěli gšme Sláwu geho / totiz / tūm wnitřním widěním
widěli gšme weliké geho w Těle ponížěný / a to gest geho weliká
Chwála / wedle Těla / a powyšěný. A také widěli gšme geho
welikau

welikan krásu/a geho weliké oslawenstwij / a geho diwnau welebnost/
yakožto Gednorozeného od Otce/t. kterak se on gediny rodj od Otce od
wěčnosti. Alle Duch Swatý ten se nerodj / ale pocházj od Otce a od
Syna. Dale dij Euangelium.

¶ Plného milosti a prawdy. Ny kdož ho tak widj skrze wjru ži-
wau/a gsau Synowé geho/ti' ho k sobě widj plného milosti/že gest tak
milostiwý/že gest wždy s nimi/ wewssech swých Puotkách brání gich/
před gich Nepřátely. A také geho widj w tom žiwém Swětle plného
prawdy/t. té prawdy perwé nestwořené/ genž se nikterak nemůž wky-
ti ani zklamati/ale což gest slýbil swým Synom/toť jim naplnj / že zde
d: jim swau milost / aby jim žiwj gsauce/ Ali skrze něho/azby do-

Ali k němu / a s nim na wěky přebýwali / widauce Twář

geho/a jim se sytice/tim Nebeským Chlebem/genž

gest požehnany Buoh na wěky/

AMEN.

Ma den Swateho Jana Ewan-

gelisty/Euangelium Swateho Jana

w XXI. Kapitole.

K

Kzell

Handwritten notes in a cursive script, likely a later addition or a marginal note. The text is partially obscured by the binding of the book.